11/08/2019

Международна конференция, посветена на богословското наследство на отец Георги Флоровски, ще се проведе в Истанбул

Между 1 и 3 септември Вселенската патриаршия инициира Международна конференция, посветена на богословското наследство на отец Георги Флоровски, съобщава ecupatria.org. Предстоящият форум се организира по повод 40 години от неговата кончина, които се навършват на 11 август тази година.

В конференцията „Богословското наследство на отец Георги Флоровски“ се очаква да се включат архиереи, свещеници и богослови от различни точки на света под домакинството на Вселенския патриарх Вартоломей.

Протойерей Георги Флоровски е един от колосите на съвременната

богословска мисъл. Роден е на 10 септември 1893 г. в семейството на свещеник (ректор на Одеската духовна семинария). Завършва Историко-филологическия факултет на Одеския университет. През 1916 г. започва преподавателската си дейност в същия университет в Катедрата по философия и психология. През 1919 г. става доцент, но на следващата година емигрира – първо в България, където живее около година, а след това в Прага, където няколко години преподава философия на правото. През 1926 г. заминава за Париж, където започва да преподава патрология в Богословския институт „Св. Сергий“, основан през 1925 г. Годините в Париж се оказват особено плодотворни за големия богослов. През 1932 г. е ръкоположен за свещеник към Вселенската патриаршия. Годините на войната (1941-44) той прекарва в Белград и Прага, а през 1945 се завръща в Париж.

През 1948 година отец Георги заминава за САЩ, където преподава патрология, догматическо и пастирско богословие в Духовната семинария „Св. Владимир“, а две години по-късно става и неин декан. Между годините 1954 и 1965 е професор по история на Православната църква в Харвард, както и в Богословската школа на светия Кръст. От 1965 година до края на своя живот през 1979 г. е преподавател в Принстънския университет. В библиотеката на университета се съхранява и архива на голяма част от негово мащабно богословско наследство.

Призивът му за възвръщане към патристичните извори, към духа на отците, както и посланието му за нуждата Църквата да дава отговори на предизвикателствата на своето време отеква и до днес. Той е и един от вдъхновителите за развитието на междухристиянския диалог.

В писмо до своя събрат архим. Софроний (Сахаров) през 1958 г. отец Георги пише: „...необходимо е единство на духовно зрение (което впрочем се дава по Божия милост, а не е „природна“ дарба), богословска (и обща) култура и литургическа практика. Боя се, че „богословската културност“ в православието отмира след нашето поколение. По-важен, разбира се, е „духовният живот“. Но без „култура“ (богословската) и без вътрешната „културност“ историческата мисия на Църквата не може да бъде изпълнена, особено във време на обща криза и разпад на културата, които ние сега преживяваме. Кризата в Средиземноморския свят през III–V век от нашата ера е била преодоляна не само чрез светостта на отците, но и чрез тяхната мъдрост: чрез светата мъдрост и умъдрената светост на Атанасий, на Златоуст, на кападокийците и т.н. Не съм убеден, че това се разбира

достатъчно от ръководителите на църковните учебни заведения от другата страна на завесата.“ (из книгата „Кореспонденция с протойерей Георги Флоровски“).

/ pravoslavie.bg